

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 663/2022-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného doc. JUDr. Zuzanou Mlkvou Illýovou PhD., advokátkou, Grösslingová 6 – 8, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 T 25/2018 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 46/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach uvedených v záhlaví tohto uznesenia. Súčasne navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo 22. augusta 2017 vznesené obvinenie zo zločinu lúpeže spolupáchatel'stvom. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I podala 30. apríla 2018 okresnému súdu obžalobu. Podľa tvrdení sťažovateľa sa hlavné pojednávanie konalo 21. júna 2018. Následne bol termín nariadený na 8. november 2018 zrušený z dôvodu práceneschopnosti samosudcu, 21. januára 2019 a 21. marca 2019 bolo hlavné pojednávanie odročené pre neprítomnosť druhého obžalovaného (resp. druhého obžalovaného a jeho právneho zástupcu). Hlavné pojednávanie sa konalo 18. apríla 2019, a následne 27. júna 2019 a 19. septembra 2019, pričom oba termíny boli odročené, keďže sa nedostavil svedok a poškodený. Hlavné pojednávanie sa ďalej konalo 4. novembra 2019 a 2. decembra 2019, keď bolo odročené na 5. december 2019 na účel vyhlásenia rozsudku, ktorým

boli obaja obžalovaní oslobodení spod obžaloby. Proti rozsudku okresného súdu podal prokurátor odvolanie. Krajský súd uznesením z 12. januára 2021 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Spis bol okresnému súdu vrátený 1. októbra 2021 a uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 27. apríla 2022.

3. Podľa zistení ústavného súdu sa po vrátení veci na okresnom súde 24. novembra 2022 konalo hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. apríl 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že došlo k porušeniu jeho práv označených v bode 1 tohto uznesenia nečinnosťou súdov v namietaných konaniach.

5. Sťažovateľ svoju ústavnú sťažnosť zakladá na skutočnosti, že od vyhlásenia rozsudku okresného súdu do doručenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu nebol zo strany súdov uskutočnený žiaden úkon. Po zrušení oslobodzujúceho rozsudku sa vec nachádza opäť na okresnom súde a jej ukončenie je podľa sťažovateľa v nedohľadne. Sťažovateľ výslovne namieta dlhodobú nečinnosť v trvaní 2 rokov, 1 mesiaca a 8 dní (ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pozn.) (od 10. marca 2020 do 27. apríla 2022), resp. 2 rokov, 4 mesiacov a 23 dní (od 5. decembra 2019 do 27. apríla 2022).

6. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľ v závere ústavnej sťažnosti požiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého vyčíslenie odôvodnil stavom právnej neistoty vyplývajúcej z oddiaľovania meritórneho rozhodnutia prejednávanej veci, v ktorej je krivo obvinený už päť rokov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov (napr. I. ÚS 172/2022), a preto aj vzhľadom na fakt, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno namietané porušenie označených práv sťažovateľa posudzovať v rámci predbežného prerokovania sťažnosti spoločne.

9. Okresný súd v napadnutom konaní rozhodol rozsudkom z 5. decembra 2019, t. j. 19 mesiacov po podaní obžaloby 30. apríla 2018, a po podaní odvolania predložil súdny spis na konanie

a rozhodnutie krajskému súdu. Vo vzťahu k začiatku sťažovateľom vymedzeného obdobia namietanej nečinnosti súdov (5. decembra 2018, resp. 10. marca 2019) ústavný súd uvádza, že po vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku podal prokurátor do zápisnice odvolanie, ktorého písomné odôvodnenie doručil súdu 28. februára 2020. Odvolanie okresný súd doručil sťažovateľovi, ktorý sa k nemu vyjadril 10. marca 2020. Následne bol predmetný spis postúpený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní prokurátora. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že okresný súd v súvislosti s podaným odvolaním vykonáva administratívne úkony (§ 314 Trestného poriadku), ktorých vykonanie v priamej príčinnej súvislosti vplýva aj na čas, kedy bude súdny spis predložený krajskému súdu (m. m. I. ÚS 266/2021)

10. Krajský súd o podanom odvolaní rozhodol uznesením z 21. januára 2021. Ústavný súd dáva do pozornosti skutočnosť, že krajský súd vo veci koná ako súd odvolací, úlohou ktorého je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu, a o jeho zrušení z dôvodov podľa § 316 ods. 2, resp. podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí. To však nevyhnutne neznamená, že odvolací súd nekoná a vecou sa vôbec nezaobera (m. m. I. ÚS 266/2021, III. ÚS 106/2018).

11. Postup krajského súdu od vydania zrušujúceho uznesenia (21. januára 2021) po postúpenie spisu okresnému súdu (1. októbra 2021) a následný postup okresného súdu, ktorý zrušujúce uznesenie doručil sťažovateľovi až 27. apríla 2022, nemožno považovať za ideálny. No ústavný súd s odkazom na vlastnú judikatúru akcentuje, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, IV. ÚS 513/2020). To, či ojedinelá nečinnosť orgánu verejnej moci, hoci aj v trvaní viac ako troch mesiacov, môže byť kvalifikovaná ako zbytočné prietahy, posudzuje ústavný súd v kontexte celej prejednávanej veci (m. m. II. ÚS 109/2021) a rovnako tak postupuje, ak ide o posúdenie trvania konania, a to osobitne na okresnom súde a krajskom súde (I. ÚS 266/2021).

12. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru EŠLP v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66, IV. ÚS 154/2021, I. ÚS 438/2021).

13. Ústavný súd súčasne dáva do pozornosti, že pojem „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Len v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa vyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy, môže vysloviť porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že charakter postupu všeobecného súdu v napadnutom konaní sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 551/2022).

14. V konklúzii prednesených skutočností sa ústavný súd nestotožnil so sťažovateľovou námietkou o nečinnosti okresného súdu a krajského súdu v období od 5. decembra 2019 do 27. apríla 2022,

postup súdov nepovažoval za významné prietahy v konaní, a preto dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nemohlo dôjsť k porušeniu jeho namietaných práv. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal.

16. S ohľadom na skutočnosť, že okresný súd po vrátení veci, aby ju znovu prejednal a rozhodol, vykonal hlavné pojednávanie 24. novembra 2022, ktoré bolo odročené na 11. apríl 2023, ústavný súd poznamenáva, že toto jeho rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ v prípade vzniku a existencie prietahov v ďalšom priebehu napadnutého konania opätovne podal ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 1. decembra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu